

A Kibir örnekleri

v Lucifer

— Kibirden bahsedeceksek, bu duygunun ilk kez ortaya çıktığı kişiden söz etmeliyiz: Lucifer. O, kendi konumuyla yetinmemeye karar verdi, daha yüksek bir konuma yükselmeyi arzuladı. Zamanla o kadar yüceltmeyi istedi ki, Tanrı'nın tahtını bile işgal etmeyi arzuladı (Yeşaya 14:12-14).

— Ne hoşumuza giderse onu yapmak, ne istersek ona sahip olmak ve şöhret ya da servet kazanmamızı sağlayacak konumlara ulaşmak arzusunu “miras” olarak aldık. Dünya bize bunu sunuyor! (1. Yuhanna 2:16).

— Ancak her türlü arzu gurur değildir. Bir çocuğun başarısından ya da kişisel hırslarından duyulan memnuniyet, mutlaka sağlıklı bir gurur değildir.

— Unutulmaması gereken önemli nokta, sahip olduklarımız, becerilerimiz ve başarılarımızın değerimizi belirlemediğidir. Gurur, Tanrı'nın hayatlarımızda yaptıklarına şükretmemekten ibarettir.

v İsa'nın havarileri

— İsa ile üç yıldan fazla zaman geçirmişlerdi. İsa az önce ayaklarını yıkamış ve herkes için döktüğü kanından bahsetmişti. Yine de, akşam yemeği yerken, konuşmaları tüm bunlarla hiçbir ilgisi yoktu: aralarından hangisi en büyük? (Luka 22:24).

— Gururları, en üst sırayı hak ettiklerine inanmalarına yol açtı. Duygularının ciddiyetini kavrayamadılar. Gururları yüzünden Tanrı'yı kalplerinden uzaklaştırıyorlardı.

— İsa hemen konuya girdi: “Ben aranızda hizmet eden biri olarak bulunuyorum” (Luka 22:27). Başka bir deyişle: Eğer Efendiniz gibi büyük olmak istiyorsanız, başkalarına hizmet edin.

— Gururumuz bize, başkalarının bize hizmet etmesini hak ettiğimizi söyler (onlardan daha iyiyiz). Alçakgönüllü hizmetkarlar olmak için Tanrı'nın lütfuna ihtiyacımız var.

B Alçakgönüllülüğe örnekler

v Vergi tahsildarı

— Bir Ferisi, Tanrı'ya yaptığı iyi işleri ve cennetteki haklarını anlatıyordu. Ancak İsa, onun Tanrı'ya değil, “kendisine dua ettiğini” söyledi (Luka 18:11-12). Gururun mükemmel bir örneği.

— Bir vergi tahsildarı, günahkar olduğu için Tanrı'dan yardım istiyordu (Luka 18:13). Kendini Tanrı'nın huzurunda alçakgönüllülükle sunarak, “aklanmış olarak evine döndü”, çünkü “kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir” (Luka 18:14).

— Gerçek alçakgönüllülük, günahımızı kabul edip Mesih'ten yardım dilediğimizde başlar. O zaman...

(1) Başkalarını kendimizden aşağı görmeyeceğiz (Fil. 2:3)

(2) Halkın takdirini aramayacağız (Lk. 14:7-11)

(3) Başkalarının bize takdir etmesine izin vereceğiz (Süleyman'ın Meselleri 27:2)

(4) Tanrı'nın lütfunu kabul edeceğiz (Yakup 4:6)

(5) O lütfu başkalarına aktaracağız (1. Petrus 4:10)

v Musa

— Musa, Mısır'ın bir sonraki firavunu olmak üzere yetiştirildi. O, büyük bir stratejistti ve büyük bir zeka kapasitesine sahipti (Elçilerin İşleri 7:22). 40 yaşında, tüm bunları bir kenara bırakıp halkına katılmaya karar verdi (İbraniler 11:24-25).

— O kurtarıcıydı! Güçlü kolu kardeşlerini özgürleştirecekti! Büyük bir hata. Tanrı, onda böyle bir gurur varken onu kullanamazdı.

— Çölde Tanrı ile geçirdiği 40 yıl daha onu çok alçakgönüllü bir adam yaptı (Sayılar 12:3). Artık Tanrı tarafından vebaları göndermek, denizi geçmek, on emri almak, Tanrı ile doğrudan konuşmak, kayaya vurmak için kullanılabilirdi... Hatta yaptığı şeyin övgüsünü kendine mal ederek gösterdiği gururlu davranışının cezasını alçakgönüllülükle kabul edebildi (Sayılar 20:10-12).

— Musa'nın örneği bize, alçakgönüllülüğün içimizde kendiliğinden doğmadığını, her gün Tanrı'dan bize bunu aşılmasını istememiz gerektiğini gösterir.

v İsa, kusursuz örnek

— Bu dünyada hiç kimse, İsa'nın beden almasından önceki büyüklüğe sahip olmamıştır ve olmayacaktır. Yine de O, bize olan sevgisinden dolayı her şeyden vazgeçti. Böyle bir aşağılanma karşısında, sahip olduğumuz her şey, olduğumuz her şey ya da olabileceğimiz her şey onun yanında sönük kalır.

— İsa, lütuf dolu bu davranışını anlamamız ve kendisiyle bir ilişki kurma davetine yanıt vermemiz umuduyla, insanlık uğruna ölmek için Cennet'ten vazgeçti (Filipililer 2:5-8). O, şüphesiz alçakgönüllülüğün mükemmel örneğidir.

— O'nun örneğini izleyerek, “Hiçbir şeyi bencilce hırs ya da boş gururla yapmayın. Aksine, alçakgönüllülükle başkalarını kendinizden üstün sayın; kendi çıkarlarınızı değil, birbirinizin çıkarlarını gözetin” (Filipililer 2:3-4).